

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 września 2004 r.

w sprawie C-411/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii ⁽¹⁾*(Uchybienie Państwa Członkowskiego — Niewłaściwa transpozycja — Dyrektywa 98/10/WE — Telekomunikacja — Pojęcie „podstawowa forma rachunku szczegółowego” oraz „dodatkový stopień szczegółowości”)*

(2004/C 273/12)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w zbiorze orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości)

W sprawie C-411/02, mającej za przedmiot skargę w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną dnia 18 listopada 2002 r. do Trybunału na mocy artykułu 226 WE przez Komisję Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Schmidt i M. Shotter) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnicy: E. Redl i T. Kramler), Trybunał (druga izba) w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, C. Gulman (sprawozdawca), J.P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues oraz N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 14 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Republika Austrii uchybiła swym zobowiązaniom, które na niej ciążyły na mocy art. 14 ust. 2 dyrektywy 98/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 1998 r. w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci (ONP) w telefonii głosowej oraz w sprawie usług powszechnych w telekomunikacji w konkurencyjnym środowisku w ten sposób, że wybrany przez nią wykaz opłat, zawierający zestawienie opłat jedynie ze względu na ich rodzaj, nie jest wystarczająco szczegółowy dla zapewnienia efektywnej kontroli dokonanej przez konsumenta.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 11.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

(pierwsza izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-28/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Symvoulio tis Epikrateias [Grecja]): Epikouriko Kefalaio przeciwko Ypourgos Anaptyxis ⁽¹⁾*(Ubezpieczenia — Art. 15 i 16 Pierwszej Dyrektywy Rady 73/239/EWG — Art. 17 i 18 Pierwszej Dyrektywy Rady 79/267/EWG — Postępowanie likwidacyjne względem zakładu ubezpieczeń po cofnięciu zezwolenia — Hierarchia praw pierwszeństwa wierzytelności z tytułu pracy i wierzytelności z tytułu ubezpieczenia)*

(2004/C 273/13)

(Język postępowania: grecki)

(Tłumaczenie tymczasowe: ostateczna wersja tłumaczenia ukaże się w Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości)

W sprawie C-28/03, której przedmiotem jest wniosek, złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja), na skutek postanowienia z dnia 23 października 2002 r., wpisany do rejestru dnia 24 stycznia 2003 r. o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczenia w trybie prejudycjalnym, w postępowaniu Epikouriko Kefalaio przeciwko Ypourgos Anaptyxis, interwenient: Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados, Trybunał Sprawiedliwości (pierwsza izba) w składzie: P. Jann (prezes izby), A. Rosa, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta oraz K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Krajowe przepisy prawne, na podstawie których w przypadku upadłości, likwidacji lub innym podobnym przypadku niewypłacalności zakładu ubezpieczeń aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych mogą zostać użyte do zaspokojenia wierzytelności z tytułu pracy przed zaspokojeniem wierzytelności z tytułu ubezpieczenia, jeżeli przepisy te przyznają prawo pierwszeństwa wierzytelnościom z tytułu ubezpieczenia, którego zakres w każdym wypadku obejmuje poza aktywami na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych inne aktywa przedsiębiorstwa i (jeżeli) na podstawie decyzji ministra może (on) zostać rozszerzony na wszystkie rozporządzalne aktywa przedsiębiorstwa, nie są sprzeczne z art. 15 i 16 Pierwszej Dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie w brzmieniu Drugiej Dyrektywy Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej